

*

Ἰσιδωρος.

Ἐγεννήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ'. αἰῶνος ἐν Πελοποννήσῳ ⁽¹⁾· περὶ τὸ 1435 ἔλθων εἰς Ῥώμην ἐδέχθη εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ πάπα Εὐγενίου Δ', καὶ ὑπ' αὐτοῦ συστηθεὶς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην Παλαιολόγον, καὶ Ἰωσήφ πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Κιέβου, καὶ μητροπολίτης τῆς Ῥωσικῆς ἐκκλησίας. Ὁ αὐτοκράτωρ διατεθειμένος ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ πάπα προτεινομένην σύνοδον ἔστειλε τὸν Ἰσιδωρον εἰς Μόσχαν ὅπως συνοδεύσῃ τὸν μέγαν δούκα τῆς Ῥωσσίας, καὶ διαθέσῃ τὸν κλῆρον εἰς παραδοχὴν τῆς μελετωμένης ἐνώσεως. Δεχθεὶς εὐμενέστατα ὑπὸ Βασιλείου Δ' ἀνεχώρησε τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1437 μετὰ πολλῶν Ῥώσων δι' Ἰταλίαν, καὶ τὴν 18 Αὐγούστου 1438 ἔφθασεν εἰς Φεβράριον, ὅπου τόσον ἀνυπομόνως περιεμένετο ὑπὸ τοῦ πάπα καὶ τοῦ αὐτοκράτορος. Κατὰ τὰς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του γενομένας συνεδριάσεις εἶχεν ἀφεθῆ ἔδρα κενὴ δι' αὐτόν. Ὁ Ἰσιδωρος καὶ ὁ Βησσαρίων εἰργάσθησαν ἐνζήλωσιν πρὸς ἔνωσιν τῶν δύο ἐκκλησιῶν καὶ ἅμα ὑπεγράφη τὸ τῆς ἐνώσεως ψήρισμα, ὃ Ἰσιδωρος ἔλαβεν εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐλὴν ἐκδουλεύσεων του πῖλον καρδιναλίου (6 Σεπτεμβρίου 1439). Μὲ τίτλον ἀποστολικῶ Ἀεγίου ἀπῆλθεν ἐκ Φλωρεντίας ὁ Ἰσιδωρος, καὶ διελθὼν τὴν Δαλματικὴν, Κροατικὴν, ἔγραψεν ἐκ Βούδας πρὸς τοὺς ἐν Λιθουανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ὀρθοδόξους ἀγγέλλων τὴν ἔνωσιν· σπεύδων μετέβη εἰς Κιέβον, καὶ τῷ 1440 φθὰς εἰς Μόσχαν ἐνεχείρισε τῷ μεγάλῳ δουκὶ τῆς Ῥωσσίας τὴν ἐπιστολὰς τοῦ πάπα· ἀλλ' ὁ Βασίλειος μετὰ τοῦ Ῥωσικοῦ κλήρου κατεδίκασε τὸ νόθον ἐκεῖνο ψήρισμα, καὶ ὁ Ἰσιδωρος συλληφθεὶς ἐγκαθειρχθη εἰς μοναστήριον, μέχρις οὗ μετανοήσας ἀποκρυῖξεν τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐλὴν δραπετεύσας· δ' ἐκεῖθεν κατέφυγεν εἰς Ῥώμην, καὶ ὁ Βασίλειος μετὰ τῶν Ῥώσων ἐπισκόπων ὠνόμασε τὸν Ἰωάνν. μητροπολίτην τῆς Ῥωσικῆς ἐκκλησίας, πέμψας καὶ πρέσβυν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα

(1) Τινὲς λέγουσιν ὅτι ὁ Ἰσιδωρος ἦτο Θεσσαλονικεὺς, καὶ ἄλλοι Βυζάντιος. Ὁ Ὀδῖος ὅμως, ἐπὶ τῇ βίᾳσι συγγράμων μαρτυριῶν ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐγεννήθη ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐμαθήτευσε μετὰ Βησσαρίωνος παρὰ τῷ κλεινῷ Πλήθωνι. « Fuisse » Græcum ex Peloponneso, fidem facit certissimam Io. Gobellinus, ejusdem » ἀνι scriptor, in Commentariis Pii II, nec dubium, quim æque ac Bessarione » Pléthonis schola Peloponnesia prodierit ». Hodii, De Græcis illustribus. Londini 1742, σελ. 178.